

**Megváltozott munkaképességű személyek nyílt
munkaerőpiaci foglalkoztatási helyzete Magyarországon**

Budapest, 2020. február

Az MKIK Gazdaság- és Vállalkozáskutató Intézet olyan nonprofit kutatóműhely, amely elsősorban alkalmazott közgazdasági kutatásokat folytat. Célja, hogy elméletileg és empirikusan megalapozott ismereteket és elemzéseket nyújtson a magyar gazdaság és a magyar vállalkozások helyzetét és kilátásait befolyásoló gazdasági és társadalmi folyamatokról.

MKIK GVI Institute for Economic and Enterprise Research
Hungarian Chamber of Commerce and Industry

Készítette:

Bacsák Dániel, elemző, MKIK GVI

Kutatásvezető:

Nábelek Fruzsina
ügyvezető igazgató, MKIK GVI

MKIK Gazdaság- és Vállalkozáskutató Intézet
Budapest

A kézirat lezárva: 2020. február 18.

Cím: MKIK GVI
1054 Budapest, Szabadság tér 7.
Tel: 235-05-84
e-mail: gvi@gvi.hu
Internet: <http://www.gvi.hu>

Megváltozott munkaképességű személyek nyílt munkaerőpiaci foglalkoztatási helyzete Magyarországon

Összefoglaló

Az MKIK Gazdaság- és Vállalkozáskutató Intézet (GVI) friss elemzésében a hazai vállalkozások megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatásával kapcsolatos tapasztalatait vizsgálta. Ennek aktualitását a kormány 2020 januárjában adott tájékoztatása is mutatja: eszerint jelenleg mintegy 150 ezer megváltozott munkaképességű személyt foglalkoztatnak Magyarországon, és még legalább ennyi ember van, akit munkához lehet segíteni, azaz komoly munkaerő-tartaléknak tekinthető a rehabilitációs foglalkoztatás.¹ Az elemzésünkben szereplő adatok a GVI 2019 októberi féléves konjunktúrafelvételéből származnak, mely során 2268 hazai vállalkozást kérdeztünk meg arról, hogy foglalkoztatnak-e megváltozott munkaképességű személyt; ha igen, milyen tényezők segítik ebben őket, ha pedig nem, akkor milyen ösztönzők segítenék elő a rehabilitációs foglalkoztatásban való részvételüket.

A vizsgálatba a legalább 10 főt foglalkoztató vállalkozásokat vontuk be (N=930), ezen vállalkozások körére vonatkozó eredmények azt mutatják, hogy a válaszoló vállalkozások (N=876) 62 százaléka foglalkoztat megváltozott munkaképességű munkavállalót, legnagyobb arányban az 50–249 fős (69%) és a több mint 250 főt (78%) foglalkoztató nagyvállalatok, a gazdasági ágazatok tekintve pedig elsősorban a feldolgozóipari cégek (71%).

A megváltozott munkaképességű munkavállalókat foglalkoztató cégek leginkább a rehabilitációs hozzájárulás elkerülését (67%) és a társadalmi felelősségvállalást (63%) nevezték meg fontos motivációs tényezőnek a rehabilitációs foglalkoztatással kapcsolatban. Azok a vállalatok, melyek jelenleg nem foglalkoztatnak ilyen személyeket, legnagyobb arányban (34%) a szakmai segítségre és a megfelelő munkakörülmények kialakítására adott állami támogatást jelölték meg hatékony ösztönzőnek a rehabilitációs foglalkoztatás érdekében.

Az adatokról

Az MKIK Gazdaság- és Vállalkozáskutató Intézet (GVI) 2019 októberi féléves konjunktúrafelvételének keretében 2268 hazai céget kérdezett meg a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatásának témakörében, az elemzés elkészítése során közülük a 9 főnél több munkavállalót foglalkoztató cégeket vettük figyelembe (N=930). A válaszoló vállalatok mintája reprezentatív a vállalatméret és a gazdasági ágak (feldolgozóipar,

¹ <https://www.kormany.hu/hu/emberi-eroforrasok-miniszteriuma/szocialis-ugyekert-es-tarsadalmi-felzarkozasert-felelos-allamtitkarsag/hirek/2010-ota-ket-es-felszer-annyi-megvaltozott-munkakepessegu-embernek-van-munkaja> (letöltve: 2020.01.28.)

építőipar, kereskedelem, egyéb szolgáltatás²) szerint az alkalmazásban állók számára vonatkozóan. Az elemzésben a súlyozott elemszámokat tüntetjük fel, a súlyozatlan elemszámokat létszámkategória és gazdasági ágazat szerinti bontásban, valamint a súlyokat a *Mellékletben* közöljük.

A létszámkategóriák megállapításakor figyelembe vettük, hogy a jelenlegi törvényi szabályozás értelmében³ a munkaadó a megváltozott munkaképességű személyek foglalkozási rehabilitációjának elősegítése érdekében rehabilitációs hozzájárulás fizetésére köteles, ha az általa foglalkoztatottak átlagos statisztikai állományi létszáma a 25 főt eléri vagy meghaladja, és az általa foglalkoztatott megváltozott munkaképességű személyek átlagos statisztikai állományi létszáma nem éri el a létszám 5 százalékát (kötelező foglalkoztatási szint).⁴ Ezért a vizsgálatunkban külön kategóriát képeznek a 10–24 főt foglalkoztató, rehabilitációs hozzájárulás fizetésére nem kötelezhető cégek.

A munkáltatók foglalkoztatási hajlandósága statisztikai állományi létszám és gazdálkodási forma tekintetében

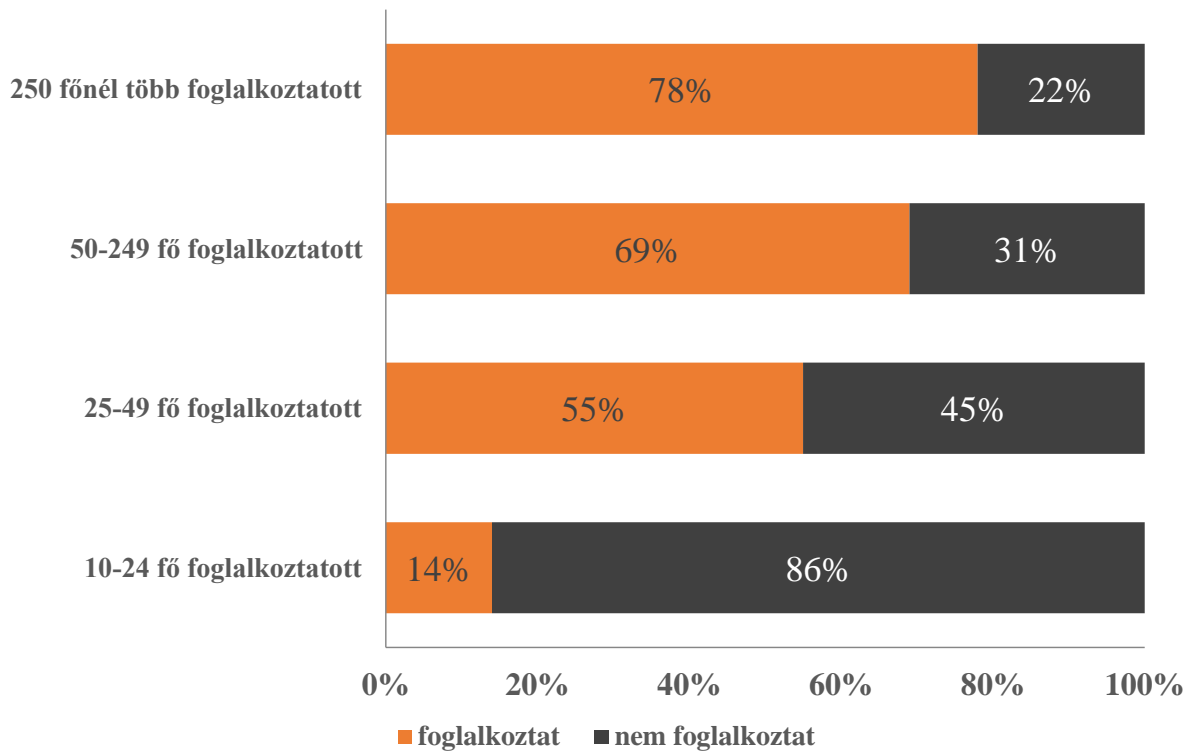
A vizsgálatba bevont és a kérdésre válaszoló cégek (N=876) 62 százaléka foglalkoztat megváltozott munkaképességű személyt, elemzésünk során pedig azt találtuk, hogy a foglalkoztatási hajlandóság függ az adott cég méretétől. Míg a 10–24 fős, tehát a rehabilitációs hozzájárulás megfizetése alól eleve mentesülő cégeknél ez az arány csupán 14 százalék, addig a 25–49 fős vállalatoknál 55 százalék, az 50–249 fős vállalatoknál 69 százalék, míg a 250 fő feletti foglalkoztatotti létszámmal működő vállalatoknál már 78 százalék. A foglalkoztatotti létszám növekedésével tehát a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatása iránti hajlandóság is növekszik.

² Szállítás, raktározás; szálláshely-szolgáltatás, vendéglátás; információ, kommunikáció; ingatlanügyletek; szakmai, tudományos, műszaki tevékenység; adminisztratív és szolgáltatást támogató tevékenység.

³ 2011. évi CXCI. törvény a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról. Elérhető: <https://net.jogtar.hu/jogszabaly?docid=a1100191.tv> (utolsó letöltés: 2019.12.12.)

⁴ Mértéke 2019-ben: a hiányzó megváltozott munkaképességű dolgozói létszám x 1.341.000,- Ft/fő/év.

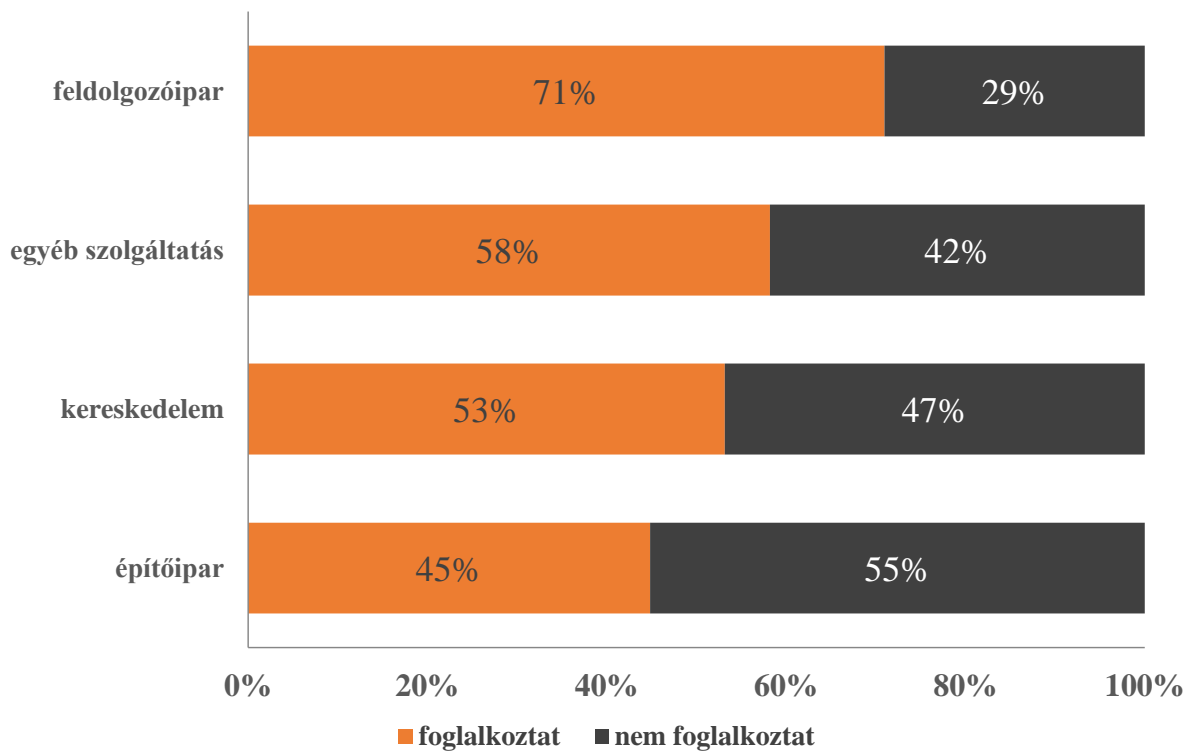
1. ábra: Megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatásának aránya létszámkategória szerint, százalék, N=876

Forrás: GVI 2019

Ha az adatokat gazdasági ágazatonként vizsgáljuk, szintén szignifikáns eltérés tapasztalható. Leginkább a feldolgozóiparban jellemző a rehabilitációs foglalkoztatás (71%), utána következik az egyéb szolgáltatás (58%), a kereskedelem (53%), míg az építőiparban a legkevésbé jellemző (45%) a megváltozott munkaképességű személyek alkalmazása.

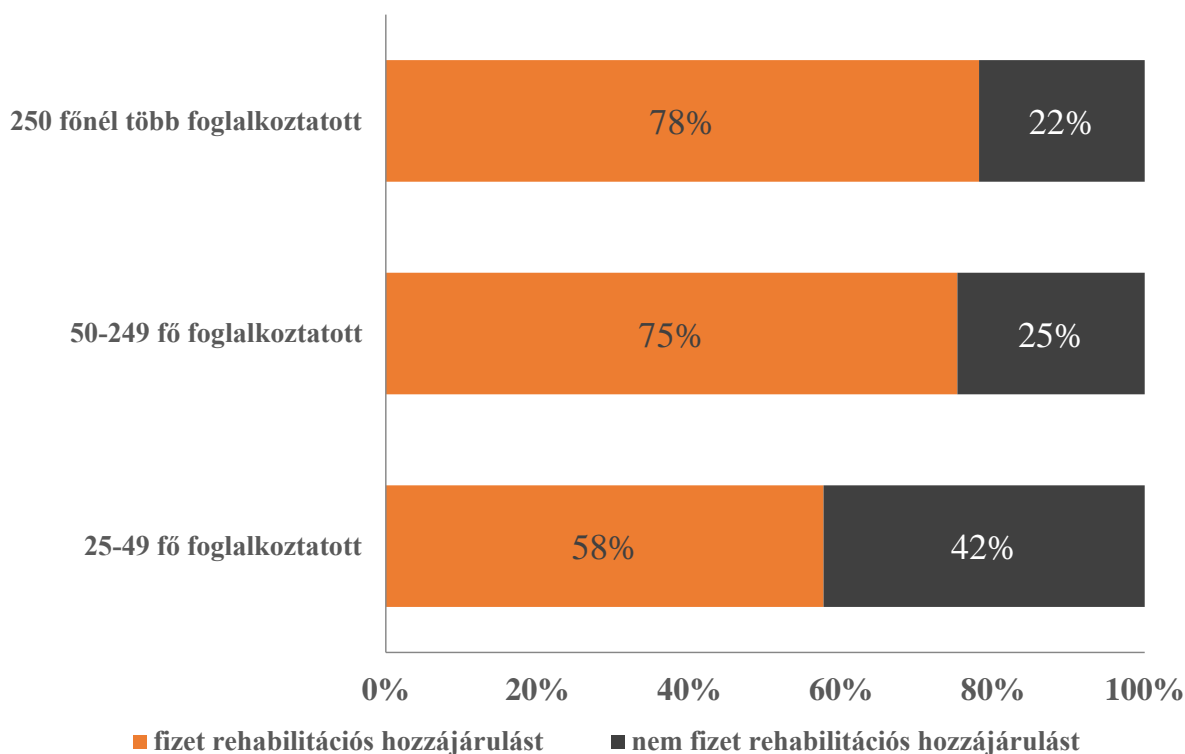
2. ábra: Megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatásának aránya gazdasági ágazat szerint, százalék, N=876

Forrás: GVI 2019

Adatfelvételünkben megkérdeztük továbbá, a válaszadó vállalkozások fizetnek-e rehabilitációs hozzájárulást, így lehetőségünk volt megvizsgálni azt is, hogy azon legalább 25 fős cégek körében, melyek foglalkoztatnak megváltozott munkaképességű személyeket (N=509), milyen gyakori, hogy ennek ellenére a rehabilitációs foglalkoztatás szintje nem éri el a kötelező foglalkoztatási szintet, mely a hozzájárulás megfizetése alól mentesítene. Úgy véljük, ezek azok a vállalkozások, melyeknél a legnagyobb esély van a rehabilitációs foglalkoztatás bővítésére, hiszen rendelkeznek már tapasztalattal ezen a területen. Az adatokból látható (3. ábra), hogy minél több munkavállalót foglalkoztat egy vállalat, annál gyakoribb, hogy a megváltozott munkaképességű munkavállalók száma nem éri el a kötelező foglalkoztatási szintet: a 25-49 fő közötti cégeknél ez az arány 58 százalék, míg a 250 fő feletti vállalatoknál már 78 százalék.

3. ábra: Rehabilitációs hozzájárulás fizetésének gyakorisága megváltozott munkaképességű személyeket foglalkoztató cégek körében, létszámkategória szerint, százalék, N=509

Forrás: GVI 2019

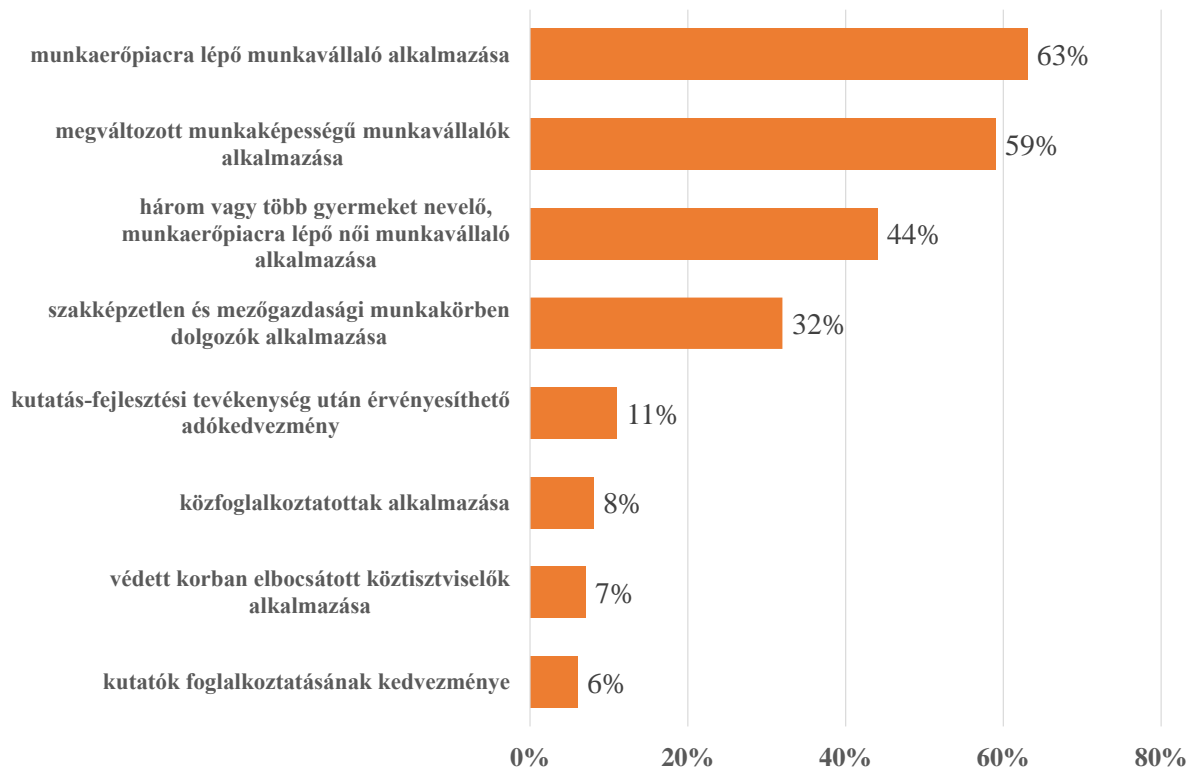
Szociális hozzájárulási adó (szoccho) adókedvezmény érvényesítése

Kérdőívünkben arra is kitértünk, milyen jogcímek alapján érvényesítenek a cégek szoccho kedvezményt (lásd a 4. ábrát).⁵ A válaszoló és legalább 10 főt foglalkoztató vállalkozások (N=787-853) legnagyobb arányban munkaerőpiacra lépő munkavállaló alkalmazása okán érvényesítettek adókedvezményt (63%), de nem sokkal marad el tőle a megváltozott munkaképességű személyek alkalmazása (59%). Emellett jelentős arányban fordult még elő a három vagy több gyermeket nevelő, munkaerőpiacra lépő női munkavállaló alkalmazása (44%) és a szakképzetlen, mezőgazdasági munkakörben dolgozók alkalmazása (32%).

A szoccho kedvezményt megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatása miatt érvényesítő cégek 21 százaléka 10-24 fős, 46 százaléka 25-49 fős, 67 százaléka 50-249 fős, 71 százaléka pedig 250 fő feletti vállalkozás. A gazdasági ágazatokat tekintve ezen vállalkozások 63 százaléka a feldolgozóipar, 62 százaléka az egyéb szolgáltatások, 52 százaléka a kereskedelem, 43 százaléka pedig az építőipar területén működik.

⁵ 2019-ben többek között a megváltozott munkaképességű személy foglalkoztatása után nem kellett fizetni járulékot (2019 második felétől 17,5%) legfeljebb a minimálbér kétszeresének az adómértékkel megállapított összegéig.

4. ábra: Szociális hozzájárulási adó (szochó) adókedvezmény érvényesítésének jogcímei, százalék, N=787-853

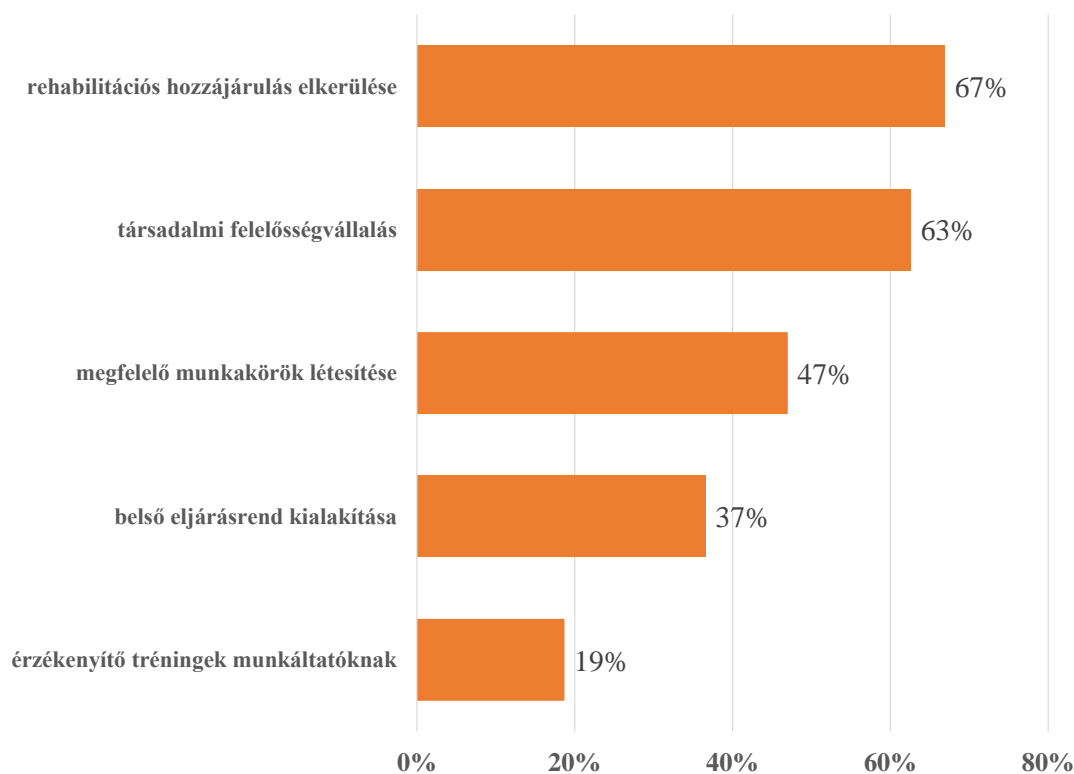
Forrás: GVI 2019

Megjegyzés: A válaszadók több válaszlehetőséget is megjelölhettek.

A rehabilitációs foglalkoztatást segítő tényezők

Az adatfelvétel során megkérdeztük azokat a cégeket, melyek saját bevallásuk szerint foglalkoztatnak megváltozott munkaképességű munkavállalókat (N=489–526), hogy ebben milyen tényezők játszanak fontos szerepet. A rehabilitációs hozzájárulás elkerülését 67 százalékuk, a társadalmi felelősségvállalást 63 százalékuk, a megváltozott munkaképességű személyeknek megfelelő munkakörök létesítését 47 százalékuk, a rehabilitációs foglalkoztatásra vonatkozó belső eljárásrend kialakítását pedig 37 százalékuk nevezte meg fontos tényezőnek. Kiemelendő, hogy ezzel szemben az érzékenyítő tréningeken való munkáltatói részvételt csupán 19 százalékuk jelölte fontosnak.

5. ábra: Megváltozott munkaképességű munkavállalók jelenlegi foglalkoztatását segítő tényezők, százalék, N=489-526

Kérdés: Kérem, értékelje az alábbi szempontokat a szerint, mennyire játszanak fontos szerepet abban, hogy az Ön cége foglalkoztat megváltozott munkaképességű munkatársat! (1=Egyáltalán nem fontos, 5=Nagyon fontos)

Megjegyzés: A válaszadók több válaszlehetőséget is megjelölhettek. Az ábra a fontos (4) és a nagyon fontos (5) válaszok arányát mutatja.

Forrás: GVI 2019

Az 1. táblázatban létszámkategóriánként láthatjuk a rehabilitációs foglalkoztatást segítő tényezők szerepét. Eszerint a 25-49 fő közötti vállalkozások a rehabilitációs hozzájárulás elkerülését (71%), a társadalmi felelősségvállalás szerepét (74%), a megfelelő munkakörök létesítését (51%), a belső eljárásrend kialakítását (39%) és az érzékenyítő tréningeken való munkáltatói részvételt (23%) is az átlagnál magasabb arányban értékelték fontosnak. A társadalmi felelősségvállalás és a belső eljárásrend kialakítása a 10-24 fős vállalkozások körében (58% és 24%), az érzékenyítő tréningek az 50-249 fő közötti cégek esetében (14%), míg a megfelelő munkakörök kialakítása és a rehabilitációs hozzájárulás elkerülése a 250 fő feletti vállalkozások körében (46% és 65%) volt kevésbé fontos.

1. táblázat: Azon vállalkozások aránya, amelyek fontosnak értékelték az alábbi tényezőket a rehabilitációs foglalkoztatásban, létszámkategória szerint, százalék

	10-24 fő	25-49 fő	50-249 fő	250-x fő
rehabilitációs hozzájárulás elkerülése	40*	71	72	65
társadalmi felelősségvállalás	58	74	61	62
megfelelő munkakörök létesítése	50	51	47	46
belső eljárásrend kialakítása	24	39	33	39
érzékenyítő tréningek munkáltatóknak	22	23	14	20

*: a 25 fő alatti foglalkoztatotti létszámmal működő cégek jogszabály szerint nem kötelezhetőek rehabilitációs hozzájárulás fizetésére.

Forrás: GVI 2019

A 2. táblázatban gazdasági ágazati bontásban vizsgálhatjuk a rehabilitációs foglalkoztatást segítő tényezők fontosságát. Jól látható, hogy legnagyobb arányban a kereskedelemmel foglalkozó cégeknél játszik fontos szerepet a társadalmi felelősségvállalás (69%), a megfelelő munkakörök létesítése (51%) és a belső eljárásrend kialakítása (45%), de a rehabilitációs hozzájárulás elkerülését (72%) is átlag feletti arányban jelölték fontosnak. Az egyéb szolgáltatásokhoz sorolt vállalkozásoknál a rehabilitációs hozzájárulás elkerülését (75%), a megfelelő munkakörök létesítését (50%) és a belső eljárásrend kialakítását (42%) hasonló arányban találták hangsúlyos segítő tényezőnek, a társadalmi felelősségvállalás ugyanakkor ebben a szektorban a legkevésbé fontos tényező (59%), ellenben a munkáltatók számára tartott érzékenyítő tréningek szerepét fontosnak ítéelő vállalkozások itt érték el a legmagasabb arányt (26%). Az építőiparban és a feldolgozóiparban csak a társadalmi felelősségvállalás ért el átlag feletti arányt (65% és 64%).

2. táblázat: Azon vállalkozások aránya, amelyek fontosnak értékelték az alábbi tényezőket a rehabilitációs foglalkoztatásban, ágazat szerint, százalék

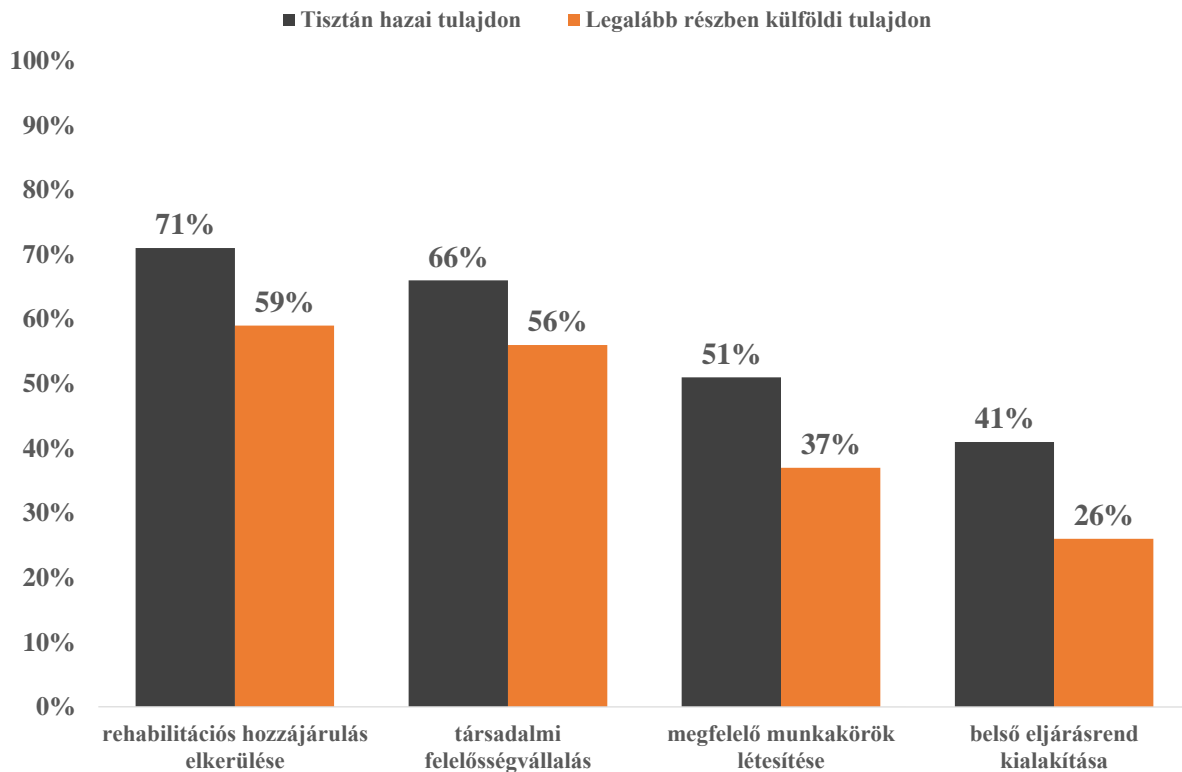
	ipar	építőipar	kereskedelem	egyéb szolgáltatás
rehabilitációs hozzájárulás elkerülése	59	58	72	75
társadalmi felelősségvállalás	64	65	69	59
megfelelő munkakörök létesítése	44	40	51	50
belső eljárásrend kialakítása	29	33	45	42
érzékenyítő tréningek munkáltatóknak	15	6	12	26

Forrás: GVI 2019

Az érzékenyítő tréningek kivételével az összes többi tényező esetében szignifikáns eltérés mutatkozott meg a tisztán hazai tulajdonú és a legalább részben külföldi tulajdonú vállalkozások között. A 6. ábrán látható, hogy a rehabilitációs hozzájárulás elkerülésénél 12 százalékpontos, a társadalmi felelősségvállalásnál 10 százalékpontos, a megfelelő munkakörök létesítésénél 14 százalékpontos, a belső eljárásrend kialakításánál pedig 15

százalékpontos a különbség a tisztán hazai tulajdonú vállalatok javára. Eközben a foglalkoztatási hajlandóság tekintetében nincsen eltérés a tulajdonszerkezet alapján: a tisztán hazai tulajdonú cégek 62 százaléka, a legalább részben külföldi tulajdonú vállalatoknak pedig a 65 százaléka foglalkoztat megváltozott munkaképességű személyt.

6. ábra: Megváltozott munkaképességű munkavállalók jelenlegi foglalkoztatását segítő tényezők, tulajdon szerint, százalék, N=472-508

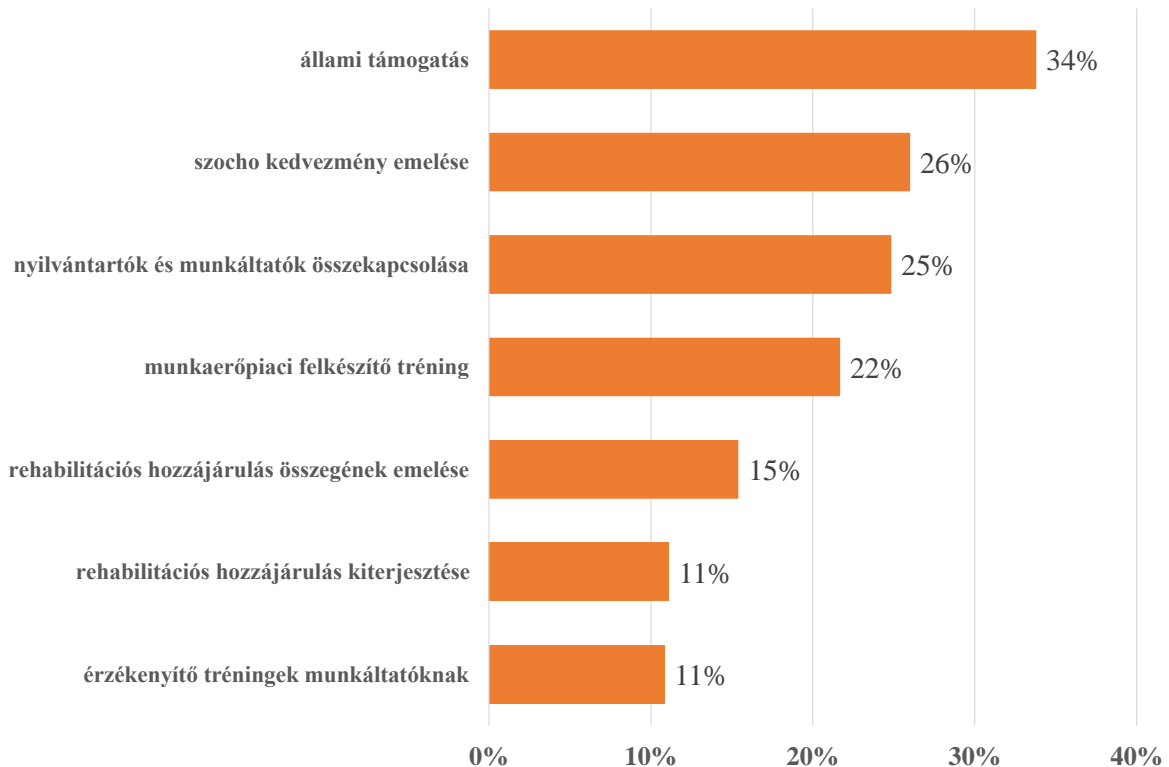
Forrás: GVI 2019

A rehabilitációs foglalkoztatás lehetséges ösztönzői

Arra is rákérdeztünk, hogy azok a cégek, amelyek jelenleg nem alkalmaznak megváltozott munkaképességű személyeket (N=277-295), milyen intézkedések esetén hajlanának a rehabilitációs foglalkoztatás bevezetésére. A szakmai segítségre és a megfelelő munkakörülmények kialakítására adott állami támogatást említették legtöbbször (34%). Ezt követte a szociális hozzájárulás (szochó) kedvezmény emelése (26%), a megváltozott munkaképességű munkavállalókat nyilvántartó szervezetek és a munkáltatók hatékonyabb összekapcsolása (25%), a megváltozott munkaképességű munkavállalók munkaerőpiaci felkészítő tréningeken való részvétele (22%), a rehabilitációs hozzájárulás összegének emelése (15%), a rehabilitációs hozzájárulás kiterjesztése 25 fő alatti cégekre (11%), illetve a munkáltatók számára tartott érzékenyítő tréningek (szintén 11%). Az alacsony értékekből egyúttal arra is lehet következtetni, hogy azon vállalkozások többsége, amelyek jelenleg nem végeznek rehabilitációs foglalkoztatást, a jövőben sem alkalmaznának megváltozott

munkaképességű munkavállalókat, bármilyen pozitív vagy negatív ösztönző kerülne bevezetésre.

7. ábra: Megváltozott munkaképességű munkavállalók jövőbeli foglalkoztatását segítő tényezők, százalék, N=277–295

Kérdés: Mennyire segítenék elő az alábbi intézkedések azt, hogy az Ön cége megváltozott munkaképességű munkavállalókat alkalmazzon? (1= Egyáltalán nem segítené elő, 5 = Nagy mértékben elősegítené)

Megjegyzés: A válaszadók több válaszlehetőséget is megjelölhettek. Az ábra az elősegítené (4) és a nagy mértékben elősegítené (5) válaszok arányát mutatja.

Forrás: GVI 2019

A 3. táblázatban létszámkategóriák szerinti bontásban láthatjuk, hogy a különböző méretű vállalkozások mely tényezőket tartanak megfelelő segítségnek a jövőben ahhoz, hogy ők is foglalkoztassanak megváltozott munkaképességű személyeket. A 10-24 fő közötti cégek az állami támogatás (37%), a szochó kedvezmény emelése (29%) a munkaerőpiaci felkészítő tréning (22%), a rehabilitációs hozzájárulás összegének emelése (15%), a rehabilitációs hozzájárulás kiterjesztése (20%) és a munkáltatói érzékenyítő tréningek (12%) esetében is az átlagosnál magasabb arányban nevezték ezeket az intézkedéseket megfelelő segítségnek, ami azért is kiemelendő, mert ez a vállalatméret jelenleg mentességet ad a rehabilitációs hozzájárulás alól. Eközben a 25-49 fő közötti vállalkozások a nyilvántartók és munkáltatók összekapcsolását az átlagosnál magasabb arányban említették meg (26%), ugyanakkor a munkavállalók (20%) és a munkáltatók számára (6%) tartott érzékenyítő tréningeket kisebb arányban értékelték megfelelő segítségnek. A rehabilitációs hozzájárulás összegének és a

szochó kedvezmény emelését, mint lehetséges ösztönzőket viszont leginkább ebben a szegmensben hangsúlyozták (24% és 34%). Megjegyzendő, hogy ezzel szemben az 50-249 fő közötti cégeknek mindössze a 8 százaléka tartaná megfelelő segítségnek a rehabilitációs hozzájárulás összegének emelését. A 250 fő feletti cégek csak a rehabilitációs hozzájárulás emelését jelölték megfelelő segítségnek az átlagnál nagyobb arányban (16%), valamint a munkaerőpiaci felkészítő tréning esetében közelítették meg az átlagot (21%), minden más lehetséges eszközt, így például az állami támogatást és a szochó kedvezmény emelését is jóval kisebb arányban jelölték meg (28% és 16%). Összefoglalóan megállapítható, hogy a 25-49 fő közötti cégek a leginkább nyitottak a rehabilitációs foglalkoztatást ösztönző esetleges intézkedésekre.

3. táblázat: Azon vállalkozások aránya, amelyek fontos segítségnek tartanák az alábbi tényezőket a rehabilitációs foglalkoztatásban, létszámkategória szerint, százalék

	10-24 fő	25-49 fő	50-249 fő	250-x fő
állami támogatás	37	41	35	28
szochó kedvezmény emelése	29	34	29	16
nyilvántartók és munkáltatók összekapcsolása	23	26	30	21
munkaerőpiaci felkészítő tréning	22	20	23	21
rehabilitációs hozzájárulás összegének emelése	15	24	8	16
rehabilitációs hozzájárulás kiterjesztése	20	14	7	4
érzékenyítő tréningek munkáltatóknak	12	6	16	8

Forrás: GVI 2019

A gazdasági ágazatok szerinti bontás (4. táblázat) azt mutatja, hogy a különböző lehetséges ösztönzőket leginkább a kereskedelem területén tevékenykedő vállalkozások tartják megfelelő, a rehabilitációs foglalkoztatás elindítását elősegítő intézkedésnek. A legnagyobb arányban a kereskedelemmel foglalkozó cégek jelölték meg a szochó kedvezmény emelését (32%), a nyilvántartók és munkáltatók összekapcsolását (31%), a rehabilitációs hozzájárulás összegének emelését (20%), a rehabilitációs hozzájárulás kiterjesztését (16%), illetve kiemelkedően magas arányban a munkaerőpiaci felkészítő tréninget (31%). Az állami támogatást legnagyobb arányban az egyéb szolgáltatások területén működő cégek igényelnék (37%), de ezt az ösztönzőt jelölték meg legnagyobb arányban kereskedelmi vállalkozások (34%) és a feldolgozóipari cégek (32%) is.

4. táblázat: Azon vállalkozások aránya, amelyek fontos segítségnek tartanák az alábbi tényezőket a rehabilitációs foglalkoztatásban, gazdasági ágazat szerint, százalék

	ipar	építőipar	kereskedelem	egyéb szolgáltatás
állami támogatás	32	26	34	37
szócho kedvezmény emelése	22	26	32	28
nyilvántartók és munkáltatók összekapcsolása	20	21	31	27
munkaerőpiaci felkészítő tréning	18	16	31	19
rehabilitációs hozzájárulás összegének emelése	13	20	20	14
rehabilitációs hozzájárulás kiterjesztése	10	12	16	9
érzékenyítő tréningek munkáltatóknak	8	11	10	13

Forrás: GVI 2019

Munkaerőhiány és rehabilitációs foglalkoztatás

Kérdőívünkben rákérdeztünk arra is, hogy szembesültek-e a cégek az utóbbi egy évben valamilyen, a munkaerőhiányra visszavezethető nehézséggel. Erre a kérdésre 890-en adtak választ a 9 főnél nagyobb létszámú cégek közül, jelentős többségük (80%) igennel válaszolt. Elemzésünkben kíváncsiak voltunk arra, hogy vajon van-e különbség a megváltozott munkaképességűeket foglalkoztatók és az ilyen személyeket nem foglalkoztató cégek között azzal a hipotézissel élve, hogy ilyen szempontból könnyebb lehet annak, aki szélesebbre tárja az ajtaját, tehát működtet rehabilitációs foglalkoztatást. A statisztikai vizsgálat azonban nem mutatott szignifikáns különbséget a két csoport között a munkaerőhiány tapasztalata tekintetében. Eredményeink tehát arra utalnak, hogy a munkaerőhiány nem jelent számottevő piaci ösztönzést az ilyen típusú foglalkoztatásra, ezért továbbra is fontos szerepet játszhatnak az állami adózási ösztönzők, mint a rehabilitációs hozzájárulás alóli mentesség és a szociális hozzájárulás adókedvezménye.

Melléklet

A cégek létszámkategória és gazdasági ágazat szerinti súlyozatlan és súlyozott megoszlása a 2019. októberi féléves konjunktúrafelvételben

Létszámkategóriák					
	10–24 fő	25–49 fő	50–249 fő	250 fő felett	Összesen
súlyozatlan*	262	155	332	193	942
súlyozott	170	101	228	432	930

* A súlyozást megelőzően az adatbázisban 10 fősnél kisebb cégek is szerepeltek, melyek a súlyozás során lettek kiszűrve.

Ágazatok (9 fő felett)					
	Feldolgozóipar	Építőipar	Kereskedelem	Egyéb szolgáltatás	Összesen
súlyozatlan	393	114	179	244	930
súlyozott	361	53	167	348	930

Tulajdon (9 fő felett)				
	tisztán hazai tulajdon	legalább részben külföldi tulajdon	Összesen	
súlyozatlan	633	201	834	
súlyozott	574	260	834	

Forrás: GVI, 2019

A súlyozáshoz a KSH alkalmazásban állók számára vonatkozó 2017. évi adatait használtuk fel létszámkategóriánkénti és gazdasági ágazatonkénti bontásban.

Súlyok				
	feldolgozóipar	építőipar	kereskedelem	egyéb szolgáltatás
10-49 fő	0,582966968	0,470259907	0,716507752	0,774558871
50-249 fő	0,583553328	0,431141862	0,662918944	1,034487978
250 fő felett	1,676144236	0,603036053	2,711783305	4,639635494